

Patriarhul Daniel a vorbit despre singurătate și remediile ei

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a vorbit duminică despre singurătate, o adevărată boală a secolului nostru, și despre activitățile pe care suntem datori să le întreprindem ca să o alungăm.

„Sunt o mulțime de oameni care se află în suferință acasă, în spitale, în alte instituții și suferă adesea de singurătate. Pe lângă suferința adusă de boală se adaugă și suferința singurătății când persoane bolnave sunt izolate, când nu mai sunt vizitate”, a spus Patriarhul Daniel despre situația nefericită în care se află mulți oameni.

Conform ultimelor [statistici](#) în acest sens, singurătatea a devenit o epidemie globală, iar numărul celor care locuiesc singuri este mai ridicat ca niciodată. Apoi, la nivelul anului 2015, aproximativ 1.500.000 de vârstnici erau afectați de singurătate.

În cuvântul rostit în data de 14 iulie la Paraclisul Sf. Gheorghe din cadrul Reședinței

Patriarhale, Patriarhul României a îndemnat să oferim comuniune și iubire milostivă celor singuri și bolnavi, acestea fiind cu adevărat medicamente care le oferă alinare și îi ajută să treacă peste singurătate și neputințele fizice.

„Este necesar să vizităm bolnavii, chiar dacă nu îi vindecăm noi. Ne rugăm pentru ei”, a spus Preafericirea Sa.

„Prezența noastră lângă bolnav înseamnă o ușurare, o eliberare de singurătate. Chiar dacă nu se face o minune să se vindece trupul sau psihicul lui, el primește o ușurare pentru că nu este singur, pentru că există o prezență milostivă, umană, lângă cel suferind”.

De asemenea, Părintele Patriarh Daniel a vorbit despre consecințele negative ale vieții trăite în singurătate.

„Adesea s-a întâmplat când erau într-o suferință mare unii bolnavi au murit de inimă rea, cum se zice în popor, adică de o durere a sufletului, fiindcă li s-a părut că nu-i mai iubește nimeni, că nu-i mai prețuiește nimeni. Iar alții, într-o clipă de deznădejde s-au sinucis, au pus capăt zilelor pentru că nu a fost prezent cineva lângă ei ca să îi întărească, să le spună un cuvânt de încurajare, de mângâiere, de prețuire”.

Patriarhul României a îndemnat să nu îngustăm orizontul rugăciunii noastre, adică să nu ne rugăm numai pentru cei apropiați, ci și pentru toți cei care se află în singurătate și în suferință.

„Oamenii credincioși cu suflet bun nu se roagă doar pentru ei înșiși, ci pentru tot sufletul necăjit și întristat pe care nu are cine să-l miluiască, pentru toți cei săraci, pentru toți cei suferinzi, înșigurați, îndoliați”.

Un alt aspect semnalat de Părintele Patriarh Daniel a făcut referire la valoarea cuvintelor. Cuvântul poate aduce mângâiere și bucurie, dar poate produce și multă suferință, de aceea trebuie să fim atenți cum îl utilizăm.

„Când cuvântul este milostiv, izvorât din compasiune din bunătate sufletească este cuvânt vindecător, când cuvântul este rău el rănește nu vindecă, produce suferință”, a atras atenția Părintele Patriarh Daniel.

„Sunt mulți oameni care suferă fiindcă li s-au adresat cuvinte grele și nu li s-a cerut iertare, apoi sunt unii care suferă fiindcă au fost certați cu ură și aceasta le-a marcat viața. Dar cuvântul milostiv, cuvântul întăritor, cuvântul care ridică pe om din păcate acela este cuvânt vindecător”.

În duminica a patra după Rusalii a fost citită pericopa Evanghelică în care este prezentată vindecarea slugii sutașului. Centurioanul a mers la Mântuitorul Hristos și l-a rugat să-i vindece subalternul afectat de boală și singurătate. Astfel, sutasul a devenit un exemplu pentru a practica rugăciunea nu nu doar pentru noi înșine, ci și pentru cei de lângă noi care se află în suferință.

Foto credit: Public domain

- basilica.ro